

Αλκης Μπαλτάς: «Ο μαέστρος είναι αναδημιουργός»!

13 Σεπτεμβρίου 2019 - 09:15 Τελευταία τροποποίηση στις 13 Σεπτεμβρίου, 2019 - 09:41

Με στέρεες μουσικές σπουδές αρχικά στην Ελλάδα – παράλληλα με εκείνες των νομικών στο ΑΠΘ – που συνεχίστηκαν σε ανώτερο επίπεδο, σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας, στην Γερμανία, ο Αλκης Μπαλτάς αναμφίβολα είναι από τους κορυφαίους Έλληνες μαέστρους.

Του Θάνου Μαντζάνα

Καταξιωμένος και σε ευρωπαϊκό επίπεδο αφού, εκτός από όλες τις σημαντικές ελληνικές, έχει διευθύνει και πολλές σπουδαίες ορχήστρες άλλων χωρών έχει επίσης διατελέσει καλλιτεχνικός διευθυντής ορχηστρών και πολιτιστικών οργανισμών στην Ελλάδα αλλά και στην Κύπρο ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του φεστιβάλ «Η Θεία Αποκάλυψη της μουσικής» που πραγματοποιείται στις αρχές του φθινοπώρου στην Πάτμο από την ίδρυση του. Η διαδοχική κυκλοφορία όμως, από την άνοιξη μέχρι τώρα και στην έγκριτη ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία Subways Music, τεσσάρων CD με συνθέσεις του δημοσιοποιεί και μια πολύ λίγο γνωστή στο ευρύ κοινό της κλασικής μουσικής πλευρά του, την δημιουργική. Με αφορμή την παρουσίαση των τεσσάρων αυτών CD το Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου (στις 8 μ. μ.) στον πολυχώρο «Ιανός» το **Briefingnews** είχε μια εφ' όλης της ύλης

συνομιλία με αυτόν τον ακούραστο «εργάτη» της μουσικής που έχει αφιερώσει την ζωή του στην προάσπιση και ανάδειξη της αξίας και της υψηλής αισθητικής της τέχνης των ήχων.

Καταρχήν η διεύθυνση ορχήστρας και η σύνθεση είναι για εσάς δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα ή απλά δύο παράλληλες – ή μήπως και συμπληρωματικές; – πλευρές της ιδιότητας σας ως μουσικού;

Η μία ιδιότητα συμπληρώνει την άλλη. Στην διεύθυνση ορχήστρας μελετώ έργα άλλων συνθετών και προσπαθώ να ανακαλύψω τα βαθύτερα μουσικά τους νοήματα. Την ώρα της παράστασης ως μαέστρος έχω το όμορφο συναίσθημα της αναδημιουργίας. Αντίθετα όταν συνθέτω είμαι εγώ και...ο εαυτός μου! Θέλω μόνο να αποτυπώσω τις δικές μου ιδέες και συναισθήματα στην παρτιτούρα που γράφω. Πρόκειται για μια καθαρά εσωτερική διεργασία και πολύ προσωπική. Μερικές μάλιστα φορές, όπως συμβαίνει και με πολλούς άλλους δημιουργούς, υπάρχουν στα έργα μου κάποιοι μυστικοί μουσικοί συμβολισμοί που το νόημά τους εκτός από εμένα τον ίδιο κανείς άλλος δεν μπορεί να ανακαλύψει. Συνθέτοντας κάνεις ένα θαυμάσιο μοναχικό ταξίδι. Μόνον όταν τελειώνεις ένα έργο βγαίνεις από το μοναχικό κέλυφος μέσα στο οποίο εργαζόσουν και αρχίζεις να έχεις την ελπίδα ότι μπορεί, ίσως, να βρουν και άλλοι κάποιο ενδιαφέρον στο δημιούργημά σου.

Δώστε με δικά σας λόγια τον ορισμό του ρόλου του μαέστρου στην εκτέλεση ενός έργου αλλά και της σημασίας αυτού του ρόλου για την τεχνική αρτιότητα και την αισθητική αξία της εκτέλεσης.

Ο μαέστρος είναι αναδημιουργός. Για μίαν αξιόλογη εκτέλεση του έργου ενός άλλου συνθέτη οφείλει, πριν την επιχειρήσει, να το μελετήσει σε βάθος. Η μελέτη έχει δύο βασικά στάδια, πρώτα πρέπει να κατακτήσεις το έργο τεχνικά, να ανακαλύψεις τη δομή του, την αρχιτεκτονική του. Να σημειώσεις στο μυαλό σου όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες μιας σύνθεσης όπως τις τυχόν αλλαγές στο τέμπο, τις δυναμικές, τον σωστό σχηματισμό των μελωδικών φράσεων, το κείμενο αν πρόκειται για φωνητικό έργο, την ενορχήστρωση και τις ιδιαίτερες τεχνικές απαιτήσεις που υπάρχουν για το κάθε όργανο, την αρμονία (συγχορδίες) που σχηματίζονται, τις αντιστικτικές δομές στον ταυτόχρονο συνδυασμό διαφορετικών μεταξύ τους μελωδικών γραμμών και πολλά ακόμα στοιχεία τα οποία υπάρχουν σε κάθε μουσικό έργο. Το δεύτερο στάδιο μελέτης αρχίζει αφού το έργο έχει πρώτα έχει κατακτηθεί τεχνικά σε μεγάλο βαθμό. Τότε αρχίζει η εμβάθυνση στο πνευματικό περιεχόμενο μιας σύνθεσης, στις ιδέες που μπορεί να περικλείει και στα συναισθήματα τα οποία προκαλεί. Αν είναι φωνητικό έργο η πνευματική προσέγγιση της σύνθεσης είναι πιο εύκολη διότι μας καθοδηγεί το κείμενο. Αν είναι οργανικό ο μαέστρος πρέπει ο ίδιος να σχηματίσει μια καθαρή εικόνα για το περιεχόμενο του. Η εικόνα αυτή δεν είναι ίδια για όλους τους μαέστρους και ας πρόκειται για το ίδιο έργο. Η σε βάθος προσέγγιση και ερμηνεία του περιεχομένου ενός δημιουργήματος εξαρτάται από την παιδεία, την καλλιέργεια και την ευαισθησία κάθε μαέστρου. Αυτός είναι και ο λόγος που σε εξίσου άρτιες τεχνικά εκτελέσεις του ιδίου έργου έχουμε διαφορετικές ερμηνείες και προσεγγίσεις.

Πέραν φυσικά του ταλέντου και των ειδικών σπουδών ποια είναι κατά τη γνώμη σας τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας που πρέπει να διαθέτει απαραίτητα ένας διευθυντής ορχήστρας για να είναι αληθινά καλός στο αντικείμενο του;

Πιστεύω ακράδαντα ότι εξαιρετικά σημαντικό ρόλο παίζουν εξωμουσικοί παράγοντες που έχουν να κάνουν με την συνολική παιδεία και καλλιέργεια την οποία έχει ένα διευθυντής ορχήστρας. Η καλή σχέση με τις άλλες τέχνες, την φιλοσοφία και γενικά τις ανθρωπιστικές σπουδές, η γνώση της συνολικής Ιστορίας της ανθρωπότητας και το ενδιαφέρον για την κοινωνία είναι στοιχεία που βοηθούν στην διαμόρφωση ενός καλού μαέστρου ο οποίος διαθέτει βέβαια τις απαραίτητες μουσικές γνώσεις και έχει ταλέντο.

Ποια είναι η άποψη σας για την τάση της ιστορικά τεκμηριωμένης εκτέλεσης έργων της Παλαιάς Μουσικής η οποία είναι πολύ ισχυρή στην Ευρώπη και τα τελευταία χρόνια επέρχεται και στην Ελλάδα; Θεωρείτε ότι συνεισφέρει στο σημερινό μουσικό γίνεσθαι ή είναι ένα είδος «μόδας» που μένει περισσότερο στην επιφάνεια παρά στην ουσία της μουσικής της προκλασικής περιόδου;

Η ιστορική μουσική έρευνα έχει αναπτυχθεί πολύ. Οι λεγόμενες ιστορικά τεκμηριωμένες εκτελέσεις φιλοδοξούν να αναβιώσουν παλαιότερη μουσική με τον τρόπο που παιζόταν την εποχή που γράφτηκε. Ηχητικά ντοκουμέντα βέβαια δεν υπάρχουν από την παλαιότερη μουσική εκτός από τα παλαιά μηχανικά ρολόγια που έπαιζαν μουσική τα οποία όμως ελάχιστα μπορούν να μας διαφωτίσουν, ακόμα και μόνο για το τέμπο κάποιων μελωδιών. Αντίθετα υπάρχει μια σημαντική βιβλιογραφία, κυρίως για την μπαρόκ μουσική, που δίνει πολλές πληροφορίες για τα όργανα και τον τρόπο εκτέλεσης έργων αυτής της εποχής. Οι σημερινές εκτελέσεις πιστεύω ότι μας φέρνουν σε ικανό βαθμό κοντά σε παλαιότερους τρόπους εκτέλεσης αλλά βέβαια

κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι τους αναπαριστούν με απόλυτη, πλήρη πιστότητα. Αναφέρομαι βέβαια μόνο στα σοβαρά ανάλογα εγχειρήματα γιατί δεν είναι όλα τέτοια, στις προσπάθειες αληθινής αναβίωσης παλαιότερων εκτελέσεων που δεν περιορίζονται απλά και μόνο στην χρήση παλαιών οργάνων και δοξαριών.

Πιστεύετε ότι κυρίως η ελληνική εθνική σχολή και στη συνέχεια μεμονωμένες περιπτώσεις συνθετών που κινήθηκαν εντός του ευρύτερου κλασικού πλαισίου και δεν προσχώρησαν στις σύγχρονες, πρωτοποριακές ή μη, τάσεις έδωσαν έργα – έστω τηρουμένων των αναλογιών – ίσης αξίας με εκείνα των Ευρωπαίων γιγάντων του ιδιώματος ή εντέλει ήταν μια κυρίως θεωρητική κατασκευή με αποτελέσματα ήσσονος αξίας;

Δεν είναι καθόλου ήσσονος αξίας τα έργα της επανησιακής και της εθνικής μουσικής σχολής. Η κλασική μουσική δημιουργία, λόγω της Τουρκοκρατίας ξεκίνησε στην ηπειρωτική Ελλάδα με μεγάλη καθυστέρηση σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Ήταν απόλυτα λογικό οι Έλληνες συνθέτες να μην παρακολουθούν τα νεότερα ευρωπαϊκά μουσικά ρεύματα την εποχή που συνέβαιναν αλλά με καθυστέρηση. Πρέπει να μην ξεχνάμε ότι και στις χώρες που γεννήθηκαν titanes της μουσικής όπως ο Μπετόβεν πριν και παράλληλα με αυτούς τους μεγάλους δημιουργούς υπήρχαν πάρα πολλοί άλλοι συνθέτες που ήταν μεν λιγότερο σημαντικοί αλλά όντως αξιόλογοι. Έτσι δημιουργείται σιγά – σιγά η μουσική παράδοση και το περιβάλλον μέσα στο οποίο θα εμφανιστεί κάποτε και θα λάμψει η συνθετική ιδιοφυΐα. Πολλοί λοιπόν οι αξιόλογοι συνθέτες της εθνικής σχολής μας και ισάξια τα έργα τους με εκείνα των πολλών εκείνων Ευρωπαίων που δημιουργούσαν παράλληλα με συνθετικές μεγαλοφυΐες παρελθόντων εποχών.

Μια ερώτηση που ίσως να σας φανεί λίγο παράξενη, ποιοι είναι οι τρεις συνθέτες που το να διευθύνετε έργα τους είναι πιο κοντά στην ψυχοσύνθεσή σας από των υπολοίπων και γιατί ισχύει αυτό για καθέναν τους;

Σίγουρα δεν είναι μόνο τρεις, για να απαντήσω όμως συγκεκριμένα θα περιοριστώ σε τόσους. Ο Μότσαρτ μου μεταφέρει την απόλυτη ωραιότητα και αρμονία της μουσικής. Ο Μπετόβεν μου δείχνει την πίστη στις μεγάλες ανθρώπινες αξίες και ιδεώδη. Ο Σοστακόβιτς, με το άλλοτε μοναχικό και άλλοτε γεμάτο ενέργεια, χιούμορ ή και σαρκασμό ύφος της μουσικής του, είναι πολύ κοντά στον ψυχισμό μου.

Έχετε θητεύσει σε πολλές θέσεις όχι απλά διεύθυνσης αλλά και συνολικότερης υπευθυνότητας. Σε ποιαν από αυτές θεωρείτε ότι παρήχθη πιο ουσιαστικό και σημαντικό έργο και άρα είστε περισσότερο ικανοποιημένος από την παραμονή σας σε αυτήν;

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (1983-1992) – Εθνική Λυρική Σκηνή (1994-1997) – Μουσικά Σύνολα ΕΡΤ (1997-1999) και Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου (2011-2017). Αυτές ήταν οι τέσσερις θέσεις στις, οποίες, εκτός του μουσικού προγραμματισμού, είχα και διοικητικές ευθύνες. Σε κάθε μία από αυτές προσπάθησα να κάνω ό,τι καλύτερο μπορούσα και να παραχθεί ουσιαστικό έργο. Δεν θα ξεχωρίσω καμία αλλά θα πω ότι τώρα, μετά από τόσα χρόνια, το ουσιαστικότερο που νομίζω κατάφερα σε ικανοποιητικό βαθμό ήταν η προσπάθειά μου να έρθει η κλασική μουσική κοντά σε πλατύτερα κοινωνικά στρώματα, να γνωρίσουν την ομορφιά της και όσοι/ες δεν την ήξεραν ως τότε.

Αναμφίβολα εκτιμάτε και αγαπάτε άπασες τις πάρα πολλές, ελληνικές και μη, σημαντικές ορχήστρες που έχετε διευθύνει στην πολύχρονη διαδρομή σας. Υπάρχει όμως κάποια που να ξεχωρίζετε – ανεξάρτητα από το αν ήσασταν καλλιτεχνικός διευθυντής και/ή αρχιμουσικός της ή προσκεκλημένος

μαέστρος – επειδή η συνεργασία σας μαζί της ήταν τόσο αρμονική και ιδανική ώστε να αγγίζει την τελειότητα με τα ανάλογα βέβαια μουσικά αποτελέσματα;

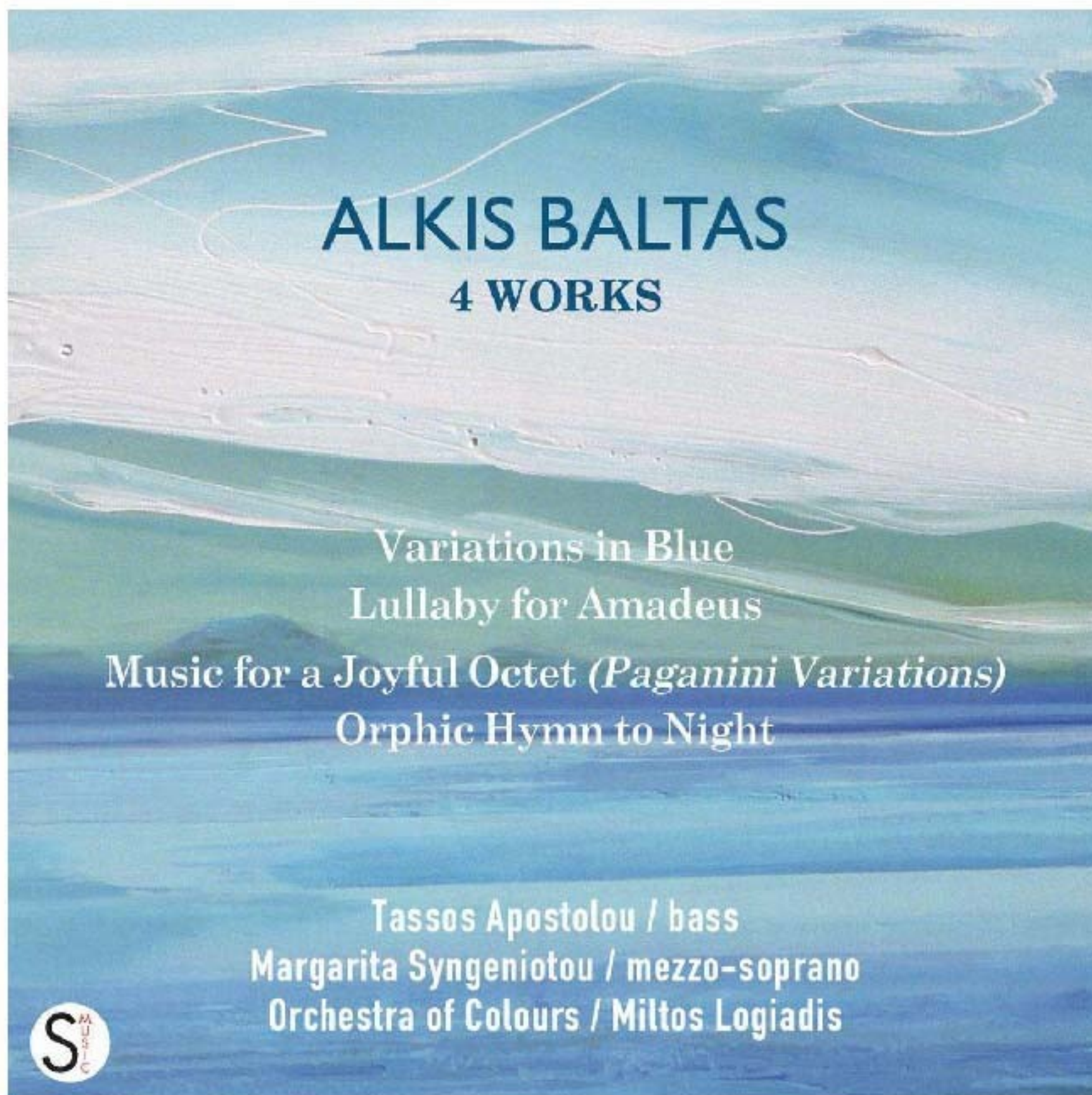
Αναμφίβολα εκτιμώ και αγαπώ όλες τις ελληνικές ορχήστρες. Για προσωπικούς όμως λόγους είμαι πολύ δεμένος ψυχικά με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την ορχήστρα της πόλης όπου γεννήθηκα. Σε αυτήν υπηρέτησα ως καλλιτεχνικός διευθυντής επί εννέα χρόνια, σε αυτήν έπαιζε στα πρώτα βιολιά επί τριάντα πέντε έτη η μητέρα μου που ήταν εκ των ιδρυτικών μελών του – επί Κατοχής ακόμη – αρχικού πυρήνα της πριν μετονομαστεί σε Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος και αργότερα Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης από τον αείμνηστο Σόλωνα Μιχαηλίδη, σε αυτήν έπαιζε βιολοντσέλο γιαί τριάντα πέντε χρόνια ο αδελφός μου Ρένος και τέλος αυτή ήταν η ορχήστρα που έπαιξε πρώτη σύνθεσή μου το 1969.

Από τα τόσα χρόνια και τις τόσες παρουσίες σας στα πόντιουμ ποια είναι η στιγμή, το έργο και η ορχήστρα, που έχετε κρατήσει ως την πιο όμορφη και ευχάριστη προσωπική σας ανάμνηση; Κα αντίστοιχα, ποια ήταν η όχι απαραίτητα άσχημη αλλά σίγουρα πιο παράξενη εμπειρία σας κατά την διάρκεια των προβών ή της εκτέλεσης ενός έργου, αν υπήρξε μια τέτοια;

Οι πιο όμορφες στιγμές μου ήταν μετά από κάποιες εκπαιδευτικές συναυλίες. Τα παιδιά σε συγχαίρουν και σου δίνουν ένα τριαντάφυλλο όχι από ευγένεια ή κάποια σκοπιμότητα αλλά με την άδολη χαρά που τους δημιουργεί μια ωραία μουσική. Οι χειρότερες αναμνήσεις μου δεν είναι από την ώρα της δουλειάς αλλά από τον τρόπο που αναγκάστηκα να παραιτηθώ από όλες τις θέσεις τις οποίες είχα ως καλλιτεχνικός διευθυντής. Η Ελλάδα είναι μια όμορφη αλλά και πολύ δύσκολη γα τους πολίτες/ κατοίκους της χώρα!

Μιλήστε μου λίγο για το Φεστιβάλ Θρησκευτικής Μουσικής της Πάτμου του οποίου είστε εκ των ιδρυτών και καλλιτεχνικός διευθυντής από το ξεκίνημα του. Η προσωπική σχέση σας με την θρησκεία είναι ισχυρή; Τι ώθησε εσάς και τους υπόλοιπους ίσως ιδρυτές του στην δημιουργία του; Και αν το ότι πραγματοποιείται στην Πάτμο είναι φυσικά εύλογο όπως και η σημασία του από θρησκευτικής πλευράς θεωρείτε ότι επίσης προσφέρει πραγματικά στην μουσική ζωή της Ελλάδας;

Θεωρώ πολύ σημαντική κάθε σοβαρή μουσική διοργάνωση που γίνεται σε τόπους εκτός των μεγάλων πόλεων. Η Πάτμος πράγματι είναι ένας ιδανικός τόπος για την πραγματοποίηση ενός θρησκευτικού φεστιβάλ, εκεί στο ανοικτό θέατρο μπροστά στο Ιερό Σπήλαιο της Αποκάλυψης. Αυτό ήταν το όραμα του αείμνηστου φίλου Θανάση Αναπολιτάνου ο οποίος το πρότεινε στον οικείο δήμο και η πρότασή του έγινε δεκτή. Ο δήμος Πάτμου μου έκανε την τιμή να μου αναθέσει την καλλιτεχνική διεύθυνση του φεστιβάλ, θέση που κατέχω από το ξεκίνημά του το 2001 μέχρι σήμερα. Η πίστη είναι βαθιά συνδεδεμένη με κάθε άνθρωπο παντού στην γη. Για εμένα, όπως και για κάθε μουσικό νομίζω, η μεταφυσική προσέγγιση του Θεού γίνεται ακόμα πιο έντονη μέσω της οργανικής κυρίως μουσικής η οποία, χωρίς να λέει τίποτα με λόγια, ταυτόχρονα λέει τα πάντα!

Αν πάρα πολλοί συνειδητοί/ές μουσικόφιλοι/ες στη χώρα μας γνωρίζουν πολύ καλά τον μαέστρο και πιθανότατα τον έχουν παρακολουθήσει να διευθύνει δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι συμβαίνει το ίδιο και για τον συνθέτη Αλκη Μπαλτά. Πού το αποδίδετε ο ίδιος αυτό, σε μια σειρά συγκυριών ή στο ότι δεν φροντίσατε να αναδείξετε όσο θα έπρεπε μια πλευρά σας με την οποία, όπως αποδεικνύεται, έχετε ασχοληθεί σχεδόν όσο και με την διεύθυνση ορχήστρας;

Ναι, ήταν η έντονη δραστηριότητα μου ως μαέστρου και καλλιτεχνικού διευθυντή οργανισμών η οποία δεν άφηνε καθόλου χρόνο για μεγαλύτερη προβολή του συνθετικού έργου μου. Όσο ελεύθερο χρόνο είχα τον αφιέρωνα στην δημιουργία, στην σύνθεση και όχι στην προβολή των συνθέσεων μου. Έχω γράψει πολλά έργα και περίμενα υπομονετικά την στιγμή που, αποδεδειγμένος πια από πολλές υποχρεώσεις, θα ασχολιόμουν περισσότερο με αυτά τα πνευματικά μου παιδιά. Είμαι πολύ χαρούμενος για το ότι η στιγμή αυτή επιτέλους ήρθε!

Η τόσο μεγάλη πείρα σας στην διεύθυνση, με την ενδελεχή ανάλυση τόσων διαφορετικών έργων, νομίζω ότι σας δίνει την δυνατότητα να αναλύσετε και τα δικά σας έργα πολύ πιο αντικειμενικά και καλύτερα από τους

περισσότερους άλλους Έλληνες συνθέτες και άρα να εντοπίσετε όχι το ποιες είναι ο επιρροές και οι επιδράσεις τους αλλά από ποια έργα του παρελθόντος εμπνέονται. Ποιες λοιπόν θα λέγατε ότι είναι οι περίοδοι αλλά και οι συγκεκριμένοι ίσως συνθέτες από τους οποίους «αρδεύεται» δημιουργικά το συνθετικό έργο σας;

Ένα μεγάλο μέρος της μουσικής δραστηριότητας μου, εκτός από την σύνθεση και τη διεύθυνση ορχήστρας, ήταν η διδασκαλία σε ωδεία αλλά και στο ΑΠΘ. Ένα από τα μαθήματα που δίδασκα ήταν η σύνθεση και σε αυτό αναλύαμε πολλά σημαντικά έργα σπουδαιών συνθετών. Αυτονόητο ότι έχω τη δυνατότητα να μιλήσω και για τα δικά μου έργα και κυρίως για τη δομή τους καθώς, πριν ακόμα αρχίσει να γράφει, ένας συνθέτης έχει ήδη καταστρώσει το μουσικό/«αρχιτεκτονικό» σχέδιο του έργου. Δεν θα κρύψω όμως ότι, πέραν από τις λογικές της κατασκευής ενός έργου μου, αρκετές φορές έχω εκπλαγεί με αναλυτικές παρατηρήσεις ομοτέχνων μου σχετικά με το συναισθηματικό περιεχόμενο μιας σύνθεσης μου. Μου αποκαλύπτουν με λόγια καταστάσεις που εγώ δεν είχα συνειδητοποιήσει διότι δεν είχαν προκύψει από λογικούς σχεδιασμούς αλλά από αυθόρμητη παρόρμηση.

Υπάρχει κάποια κεντρική θεματολογική ιδέα ή έστω μουσικολογικό στοιχείο που να συνδέει τα έργα σας τα οποία περιλήφθηκαν σε καθένα από τα τέσσερα CD που κυκλοφόρησαν από την Subways Music ή απλά κατανεμήθηκαν έτσι για πρακτικούς λόγους;

Αυτά τα τέσσερα CD περιλαμβάνουν ένα μεγάλο μέρος της αποτύπωση του μέχρι σήμερα συνθετικού ταξιδιού μου. Στο πρώτο υπάρχουν δύο διαφορετικού ύφους έργα μου για συμφωνική ορχήστρα, στο δεύτερο έργα για ορχήστρα εγχόρδων, στο τρίτο μουσική εμπνευσμένη από τον ευαίσθητο ερωτικό κόσμο της Μαρίας Πολυδούρη και στο τελευταίο και πιο πρόσφατο τέσσερα έργα, δύο εκ των οποίων γράφτηκαν με αφορμή συγκεκριμένα γεγονότα, τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και το Έτος Μότσαρτ το 2006.

Κάποιο ή κάποια από αυτά τα ηχογραφημένα έργα έχει ιδιαίτερη σημασία για εσάς, είστε συναισθηματικά ή ψυχολογικά συνδεδεμένος μαζί του περισσότερο από τα υπόλοιπα ή είναι όλα δημιουργίες σας στις οποίες επενδύετε από κάθε πλευρά το ίδιο;

Καθένα έχει ιδιαίτερη σημασία για εμένα, με καθένα είμαι ψυχικά συνδεδεμένος με διαφορετικό τρόπο. Αυτό είναι το υπέροχο που σου προσφέρει η σύνθεση, το να βιώνεις νοερά πολλές και διαφορετικές καταστάσεις και συναισθήματα. Αυτό το όμορφο ταξίδι κάνει ένας συνθέτης, ανεξάρτητα από την αξία που μπορεί να έχει για τους άλλους ένα έργο του. Εκείνος πάντως ταξίδεψε!

Βλέπετε εφικτό το να παιχτούν ξανά ζωντανά έστω ορισμένα από αυτά τα έργα και κάνετε προσπάθειες προς αυτή την κατεύθυνση;

Δεν το βλέπω ανέφικτο, εξάλλου ήδη παίζονται κατά καιρούς κάποια έργα μου. Εγώ το μόνο που κάνω προς αυτήν την κατεύθυνση είναι το να αποτυπώνω μερικές συνθέσεις μου σε CD ώστε να μπορεί κανείς, αν θέλει, να τις γνωρίσει.

Και τέλος ποια είναι τα άμεσα αλλά ίσως και λίγο πιο μακροπρόθεσμα σχέδια σας, τόσο ως συνθέτης όσο και σαν μαέστρος;

Σας μαέστρος εκτός από τις συναυλίες στις οποίες διευθύνω διάφορες ορχήστρες επικεντρώνομαι σημαντικά στην Συμφωνική Ορχήστρα της Φιλαρμονικής Εταιρείας Κέρκυρας της οποίας έχω την καλλιτεχνική διεύθυνση από το 2010. Πριν δύο χρόνια παρουσιάσαμε τον «Υποψήφιο» του Σπυρίδωνος Ξύνδα, την πρώτη όπερα με ελληνικό λιμπρέτο και εφέτος θα παρουσιάσουμε ένα ακόμη οπερατικό δείγμα της επτανησιακής σχολής, την οπερέτα του Αλέξανδρου Γκρεκ «Μυριέλλα». Συνθετικά θα συνεχίσω την κυκλοφορία CD με έργα μου και πιο άμεσα αναμένω με χαρά την παρουσίαση τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο της νέας όπερας μου για παιδιά – την σύνθεση της οποίας ολοκλήρωσα μόλις τον Αύγουστο - σε λιμπρέτο του Ευγένιου Τριβιζά το οποίο βασίζεται στο παραμύθι του με «Φρικαντέλα, η μάγισσα που μισούσε τα κάλαντα».

Δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε στον Αλκη Μπαλτά να συνεχίσει να υπηρετεί, τόσο ως συνθέτης/δημιουργός όσο και σαν μαέστρος/αναδημιουργός, την τέχνη της μουσικής με το ίδιο ήθος, σεμνότητα και υποδειγματική συνέπεια για πολλά ακόμα χρόνια.

https://www.youtube.com/results?search_query=baltas+alkis
(https://www.youtube.com/results?search_query=baltas+alkis)